

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אשתו ארוסה, לא אונן ולא מטמא לה, וכן היא לא אוננת ולא מטמאה לו, מתה - אינו יורשה, מת הוא - גובה כתובתה.	ואלא מדתני רב חייא בר אמי:										!	◇
דלמא דכתב לה.											♣	
וכי תימא: דכתב לה מאי למימרא											♣	
מתה אינו יורשה איצטריכא ליה											!	
אלא, אביי מגופה דמתניתין קא הדר ביה. דאי סלקא דעתך במקום שאין כותבין כתובה עסקינן, דגט היינו כתובתה - אטו גט מנה מאתים כתיב ביה?											!	◇
וכי תימא: כיון דתקינן רבנן למגבא לה - כמאן דכתיב ביה דמי											♣	
לטעון ולימא: פרעתי.											!	
וכי תימא: דאמרינן ליה אי פרעתה - איבעי לך למיקרעיה											♣	
אמר לן: לא שבקתן, אמרה: בעינא לאנסובי ביה.											!	
וכי תימא: אמרינן ליה איבעי לך למיקרעיה ומכתב אנביה: גיטא דנן דקרענוהו, לא משום דגיטא פסולה הוא, אלא כי היכי דלא תגבי ביה זמנא אחריתי											♣	
אטו כל דמגבי בכי דינא מגבי?											!	
מצא גיטי נשים ושחרורי עבדים, דייתיקי, מתנה ושוברין - הרי זה לא יחזיר, שאני אומר: כותבין היו, ונמלך עליהן שלא לתנן.												■
טעמא - דנמלך שלא לתנן, הא אמר תנו - נותנין, ואפילו לזמן מרובה.												■
המביא גט ואבד הימנו, מצאו לאלתר - כשר, אם לאו - פסול	ורמניהו:											♣
לא קשיא, כאן - במקום שהשיירות מצויות, כאן - במקום שאין השיירות מצויות.	רבה:											!
ואפילו במקום שהשיירות מצויות - והוא שהוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת. דאי לא תימא הכי - קשיא דרבה אדרבה.												■
דההוא גיטא דאשתכה בי דינא דרב הונא, דהוה כתוב ביה: בשוריי מתא דעל רכיס נהרא.												○
היישין לשני שוריי.	רב הונא:											■
פוק עיין בה, דלאורתא בעי מינך רב הונא.	רב חסדא לרבה:											○
נפק דק ואשכה												○
כל מעשה בית דין - הרי זה יחזיר.	דתנן:											○
והא בי דינא דרב הונא דכי מקום שהשיירות מצויות דמי, וקא פשיט רבה דיחזיר.												■
אלמא: אי הוחזקו שני יוסף בן שמעון - אין, אי לא - לא.												■
עבד רבה עובדא בי כיתנא דפומבדיתא כשמעתיה.												○
היכא דמזבני כיתנא, והוא שלא הוחזקו, אף על גב דשכיחין שיירתא.	איכא דאמרי:											■
היכא דתרו כיתנא, ואף על גב דהוחזקו, דלא שכיחא שיירות.	איכא דאמרי:											■
רבי זירא רמי מתניתין אברייא ומשני:	[רב זירא]											■
המביא גט ואבד הימנו, מצאו לאלתר - כשר, ואם לאו - פסול.	תנן:											♣
מצא גט אשה בשוק, בזמן שהבעל מודה - יחזיר לאשה, אין הבעל מודה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה.	ורמניהו:											♣
בזמן שהבעל מודה - יחזיר לאשה, ואפילו לזמן מרובה	קתני מיהת:											♣
ומשני: כאן - במקום שהשיירות מצויות, וכאן - במקום שאין השיירות מצויות.	[רב זירא]											!
והוא שהוחזקו דלא נהדר, והיינו דרבה.	איכא דאמרי:											■
אף על גב דלא הוחזקו לא נהדר, ופליגא דרבה.	איכא דאמרי:											■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בשלמא רבה לא אמר כרבי זירא - מתניתין אלימא ליה לאקשוויי. אלא רבי זירא, מאי טעמא לא אמר כרבה?										ז		◇	יה:
מי קא תני: הא אמר תנו - נותנין ואפילו לזמן מרובה? דלמא הא אמר תנו - נותנין, ולעולם כדקיימא לן - לאלתר.	אמר לך: [רבי זירא]									!		◇	יה:
למאן דאמר לרבי זירא במקום שהשיירות מצויות ואף על גב שלא הוחזקו שני יוסף בן שמעון, ופליגא דרבה, במאי קא מיפלגי?										^		◇	יה:
דקתני כל מעשה בית דין הרי זה יחזיר דאשתכח בבית דין עסקינן, ובית דין כמקום שהשיירות מצויות, והוא שהוחזקו - לא יחזיר, לא הוחזקו - יחזיר.	רבה סבר:									!		◇	יה:
מי קתני כל מעשה בית דין שנמצאו בבית דין? כל מעשה בית דין יחזיר קתני, ולעולם דאשתכח אבראי.	ורבי זירא אמר לך:									!		◇	יה:
כגון דקא אמרי עדים: מעולם לא התמנו אלא על - גט אחד של יוסף בן שמעון.	רבי ירמיה:									!		◇	יה:
אי הכי, מאי למימרא?										ז			יה:
מהו דתימא: ליחוש דלמא אתרמי שמא כשמא, ועדים כעדים - קא משמע לן.										!		◇	יה:
כגון דקא אמר נקב יש בו בצד אות פלונית.	רב אשי:									!		◇	יה:
ודוקא בצד אות פלונית, אבל נקב בעלמא - לא.										■			יה:
רב אשי מספקא ליה: סימנים, אי דאורייתא אי דרבנן.	[רב אשי]									■	■		יה:
רבה בר בר חנה אירכס ליה גיטא בי מדרשא. אמר: אי סימנא - אית לי בגויה, אי טביעות עינא - אית לי בגויה, אהדרוה ניהליה.	[רבה בר בר חנה]											○	יה: